

"יחידות" לקבוצת חתנים וכלות שיחיו

בלתי מוגה

בהוספה¹ על הברכות האמורות לעיל² – ישנה ברכה מיוחדת לחתנים וכלות:

לכל לראש – הברכה שנתפרשה בתורה בנוגע לנישואין הראשונים: "זכר ונקבה בראם ויברך אותם ויקרא את שמם אדם גו"³.

ובפרטיות יותר – כל שבע הברכות שאומרים בשמחת נישואין, ועד לסיומם וחיתומם בברכה הקשורה עם הגאולה דכל בני" בכל הדורות: "מהרה .. ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול חתן וקול כלה וגו"⁴.

ובזה נכלל גם שכל ההכנות להחתונה יהיו (או שכבר היו) "אויף אַ אידישן און אַ חסידישן אופן", ובהצלחה, ועאכו"כ החתונה עצמה, שבעת ימי המשתה, והמשכם בשנה הראשונה, "נקי יהי' לביתו שנה אחת ושימח את אשתו"⁵, וכל המשך החיים מתוך אושר ושמחה, בנין עדי עד⁶, על יסודי התומ"צ, ומבורך בכנים ובנות, ופרנסה בהרחבה, ובריאות הגוף והנשמה, ועד להברכה העיקרית דגאולה האמיתית והשלימה, כנ"ל.

ויש לקשר ענין זה עם "זמן מתן תורתנו" – כידוע שבמתן-תורה היתה החתונה דהקב"ה וכנס"י, כמארז"ל⁷ "ביום חתונתו זה מתן תורה", והשלימות בזה תהי' בימות המשיח, שאז יהי' חידוש במתן-תורה, "תורה חדשה מאתי תצא"⁸, וחידוש בהנישואין דהקב"ה וכנס"י, כמארז"ל⁹ "העולם הזה אירוסין היו .. אבל לימות המשיח יהיו נישואין", וכמ"ש¹⁰ "ביום ההוא גו' תקראי אישי".

ואז – יתוסף חידוש וברכה והצלחה בשמחת נישואין של כל חתן וכלה ומשפחותיהם, בארצנו הקדושה ובירושלים עיר הקודש, כאמור, ש"ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול חתן וקול כלה".

והשליחות-מצוה לצדקה – כמנהג ישראל¹¹ שהחתן והכלה והוריהם

(1) בהבא לקמן – ראה גם לקו"ש ח"כ ע' 577
 (2) ובהנסמן שם.
 (3) ביחידות הכללית לאורחים שיחיו.
 (4) בראשית ה, ב.
 (5) ע"פ ירמ"י לג, יו"ד-יא.
 (6) ראה הנסמן בלקו"ש שם הערה 12.
 (7) תענית כו, ב.
 (8) ישעי' נא, ד. ויק"ר פי"ג, ג.
 (9) שמו"ר ספט"ו.
 (10) הושע ב, יח.
 (11) ראה הנסמן בלקו"ש שם הערה 16.
 (1) תצא כד, ה.

וקרוביהם מוסיפים בנתינת הצדקה ביום החופה – תוסיף יותר בברכותיו של הקב"ה להחתן והכלה, ותמהר ותזרוז עוד יותר את הנישואין של הקב"ה וכנס"י, כנס"י והקב"ה.

וכל ענינים אלה – באופן ד"נשא את ראש", ובאופן ד"בהעלותך את הנרות", כולל ובמיוחד – הדלקת הנרות ע"י אהרן ("משה ואהרן עמהם"¹²) בביהמ"ק השלישי, "מקדש אדני כוננו ידיך"¹³, תיכף ומיד ממש.

(13) בשלה טו, יז.

(12) ראה יומא ה, ב. תוד"ה אחר – פסחים קיד, סע"ב.